

Sygn. akt VI ACa 1573/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SA – Ewa Klimowicz - Przygódzka

Sędzia SA – Irena Piotrowska

Sędzia SO del. – Anna Gałas (spr.)

Protokolant: – sekretarz sądowy Paulina Czajka

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2017 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 15 czerwca 2015 r.

sygn. akt XX GC 731/14

I. zmienia zaskarżony wyrok:

a) **w punkcie III w ten sposób, że zasądza od (...) S. A. w W. na rzecz (...) S.A. w W. kwotę 25.823,74 zł (dwadzieścia pięć tysięcy osiemset dwadzieścia trzy złote siedemdziesiąt cztery grosze) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 czerwca 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;**

b) **w punkcie IV w ten sposób, że zasądza od (...) S.A. w W. na rzecz (...) S.A. w W. kwotę 5.848,00 zł (pięć tysięcy osiemset czterdzieści osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;**

II. zasądza od (...) S. A. w W. na rzecz (...) S.A. w W. kwotę 3.092,00 zł (trzy tysiące dziewięćdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt: VI ACa 1573/15

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka akcyjna w W. (dalej też: powód) wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) spółki akcyjnej w W. (dalej też: pozwany) kwoty 178.456,22 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty, tytułem skapitalizowanych odsetek od nieterminowo uiszczonych należności w związku z realizacją umowy.

Pozwany, w sprzeciwie od nakazu zapłaty zaskarżył nakaz zapłaty w całości, wniósł o oddalenie powództwa w całości podnosząc, że powód nie udowodnił istnienia opóźnienia pozwanego w spłacie oraz dat doręczenia większości faktur dołączonych do pozwu.

Powód, w odpowiedzi na sprzeciw pozwanego, cofnął powództwo w zakresie 4.529,41 zł podtrzymując powództwo w pozostałym zakresie, tj. co do kwoty 173.926,81 zł.

Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 15 czerwca 2015 r. zasądził od (...) spółki akcyjnej w W. na rzecz (...) spółki akcyjnej w W. kwotę 148.103,07 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty (pkt I.); umorzył postępowanie co do kwoty 4.529,41 zł (pkt II.); w pozostałej części powództwo oddalił (pkt III.); zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.839 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania (pkt V.); nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w W. kwotę 6.692 zł tytułem nieuiszczonej w części opłaty od pozwu (pkt VI.).

Wyrok Sądu Okręgowego zapadł w oparciu o następujące ustalenia faktyczne.

Powód (...) spółka akcyjna w W. oraz pozwany (...) spółka akcyjna w W., w dniu 12 maja 2011 r. zawarli umowę podwykonawczą nr (...), w ramach której powód zobowiązał się do realizacji robót budowlanych w zakresie: Obwodu Utrzymania Autostrady ((...)) oraz Stacji Poboru Opłat ((...)) w ramach realizowanej przez pozwanego inwestycji pn. „Projekt i budowa autostrady (...) S. – K. na odcinku km 394+500 do km 411+465,8”.

W § 8 pkt 5 tej umowy pozwany zobowiązał się do zapłacenia każdej z faktur wystawionych przez powoda w terminie 21 dni od daty jej dostarczenia na adres pozwanego. Faktury, przed ich zaplaceniem, miały być potwierdzone przez Przedstawiciela Wykonawcy i Kierownika Budowy lub inną upoważnioną osobę ze strony pozwanego oraz dostarczone na adres pozwanego w W. ul. (...) wraz z dokumentami rozliczeniowymi sporządzonymi w trzech egzemplarzach. W dniu 17 listopada 2011 r. strony podpisały aneks zmieniający umowę w zakresie brzmienia § 8 pkt 5 w ten sposób, że jako adres, na jaki mają być dostarczone faktury do pozwanego, wskazano ul. (...) w S..

Sąd Okręgowy ustalił też, że powód domagał się odsetek ustawowych za nieterminowe spłacanie przez pozwanego szeregu faktur wystawianych przez niego w trakcie trwania umowy, które zostały opisane w następujący sposób:

- 1) faktura VAT nr (...) na kwotę 1.435.272,95 zł, po cofnięciu pozwu w części, dochodzona kwota to 10.360,92 zł,
- 2) faktura VAT nr (...) na kwotę 1.901.164,16 zł, po sprostowaniu terminu wymagalności roszczenia, dochodzona kwota to 8.596,10 zł,
- 3) faktura VAT nr (...) na kwotę 1.839.762,30 zł, z której powód dochodzi kwoty 32.655,93 zł,
- 4) faktura VAT nr (...) na kwotę 2.710.738,72 zł, z której powód dochodzi kwoty 100.285,14 zł,
- 5) faktura VAT nr (...) na kwotę 1.020.133,02 zł, z której powód dochodzi kwoty 13.806,73 zł,
- 6) faktura VAT nr (...) na kwotę 1.861.173,93 zł, z której powód dochodzi kwoty 4.942,25 zł,
- 7) faktura VAT nr (...) na kwotę 104.678,03 zł, z której powód dochodzi kwoty 2.721,63 zł,
- 8) faktura VAT nr (...) na kwotę 43.849,02 zł, z której powód dochodzi kwoty 569,50 zł.

Opierając się na tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy zważył, że powództwo zasługuje na uwzględnienie w części.

Na wstępie Sąd Okręgowy zaznaczył, że przedmiotem niniejszego postępowania nie było ustalenie, czy strony wywiązały się ze swoich zobowiązań w zakresie prac wynikających z zawartej między nimi umowy oraz płatności za nie, lecz ustalenie, czy, a jeśli tak, to w jakim zakresie, pozwany dopuścił się zwłoki w płatności faktur przedstawianych

pozwanemu przez powoda. Powód nie zarzuca bowiem pozwanemu, że ten nie spłacił mu w całości przedstawionych przez niego faktur, lecz to, że faktury spłacane były po terminie wynikającym z wiążącej strony umowy.

W ocenie Sądu Okręgowego jak wynika z przedstawionych przez powoda faktur oraz wyciągów bankowych, faktury były przez pozwanego przyjmowane i regularnie spłacane, a zatem nie można podzielić twierdzenia strony pozwanej, że roszczenia powoda nie były wymagalne. Wobec przyjęcia i zaakceptowania faktur przez pozwanego, powód nie miał obowiązku udowodnić, że faktury te wystawione były we właściwej wysokości, że dołączono do nich dokumenty rozliczeniowe oraz, że posiadały akceptację uprawnionych osób.

Zdaniem Sądu Okręgowego powód miał natomiast obowiązek udowodnić, że dostarczył faktury na adres wskazany w umowie i że nastąpiło to w dniu, od którego uzależnia on wysokość swoich roszczeń. Z tych bowiem faktów powód wywodzi dla siebie skutki prawne – od dnia prawidłowego dostarczenia faktur pozwanemu liczony jest bowiem 21-dniowy okres, w którym roszczenie powoda staje się wymagalne, a po którego upływie powodowi należą się odsetki ustawowe za zwłokę zgodnie z § 8 pkt 5 wiążącej strony umowy.

Jako chybiony uznał Sąd Okręgowy zarzut pozwanego, że faktury dostarczone zostały przez powoda na nieprawidłowy adres, tj. adres pozwanego w S., a nie w W.. Jak wynika z przedstawionej przez powoda kopii aneksu do umowy, podpisanej przez obie strony, zmianie uległ adres, na jaki powód winien dostarczać faktury. Dostarczając zatem faktury na adres w S., powód dostarczył je pozwanemu prawidłowo.

W ocenie Sądu Okręgowego powód udowodnił istnienie swojego roszczenia wynikającego z nieterminowego regulowania płatności przez pozwanego w zakresie faktur VAT nr (...). Na potwierdzenie słuszności swych roszczeń przedstawił kopie tych faktur, na których są pieczęci z datą odbioru przez pozwanego pod adresem wskazanym w aneksie do umowy. W ocenie Sądu Okręgowego powód wykazał również, na podstawie wyciągów bankowych daty kolejnych spłat tych faktur. I tak:

- 1) faktura VAT nr (...) dostarczona pozwanemu 3 kwietnia 2012 r., dzień wymagalności to 24 kwietnia 2012 r., a spłacona została w całości wpłatami: pierwsza 200.000 zł w dniu 22 maja 2012 r. (28 dni po terminie), druga 1.235.272,95 zł w dniu 5 czerwca 2012 r. (42 dni po terminie); należne odsetki ustawowe to 10.360,92 zł,
- 2) faktura VAT nr (...) dostarczona pozwanemu 2 maja 2012 r., dzień wymagalności to 23 maja 2012 r., a spłacona została w całości w dniu 5 czerwca 2012 r. (13 dni po terminie); należne odsetki ustawowe to 8.596,10 zł,
- 3) faktura VAT nr (...) dostarczona pozwanemu 6 lipca 2012 r., dzień wymagalności to 27 lipca 2012 r., a spłacona została w całości wpłatami: pierwsza 1.000.000 zł w dniu 4 października 2012 r. (69 dni po terminie), druga 200.000 zł w dniu 2 listopada 2012 r. (98 dni po terminie), trzecia 388.056,74 w dniu 7 listopada 2012 r. (103 dni po terminie), czwarta 200.000 zł w dniu 26 listopada 2012 r. (122 dni po terminie), piąta 200.000 zł w dniu 28 listopada 2012 r. (124 dni po terminie), szоста 200.000 zł w dniu 13 grudnia 2012 r. (139 dni po terminie), siódma 200.000 zł w dniu 18 grudnia 2012 r. (144 dni po terminie), ósma 200.000 zł w dniu 28 grudnia 2012 r. (154 dni po terminie), dziewiąta 100.000 zł w dniu 7 stycznia 2012 r. (164 dni po terminie); należne odsetki ustawowe to 100.285,14,
- 4) faktura VAT nr (...) dostarczona pozwanemu 7 sierpnia 2012 r. dzień wymagalności to 28 sierpnia 2012 r., a spłacona została w całości w dniu 5 października 2012 r. (38 dni po terminie); należne odsetki ustawowe to 13.806,73,
- 5) faktura VAT nr (...) dostarczona pozwanemu 10 września 2012 r., dzień wymagalności to 1 października 2012 r., a spłacona została w całości w dniu 9 stycznia 2013 r. (100 dni po terminie); należne odsetki ustawowe to 4.942,25 zł.

W związku z powyższym w ocenie Sądu Okręgowego należne powodowi od pozwanego odsetki ustawowe to łącznie kwota 148.103,07 zł.

W ocenie Sądu Okręgowego nie udało się natomiast powodowi wiarygodnie wykazać dat, w jakich faktury (...) zostały dostarczone pozwanemu. Nie wykazał zatem, że okresy, za jakie dochodzi odsetek są prawidłowe. Jak wskazał Sąd Okręgowy przedstawione przez powoda wyciągi z monitorowania przesyłek przez firmę kurierską pozwalają jedynie

na stwierdzenie, że powód wysyłał pozwanemu przesyłki kurierskie, a pozwany w danym dniu i godzinie przesyłki te odbierał. Z materiałów tych nie wynika natomiast, że przesyłką była konkretna faktura. W zakresie, w jakim powód wnosi o zasądzenie odsetek za ww. faktury Sąd Okręgowy powództwo oddalił.

Sąd Okręgowy na mocy art. 355 k.p.c. umorzył postępowanie co do kwoty 4.529,41 zł, do której powód cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia.

O kosztach postępowania Sąd Okręgowy orzekł na mocy art. 100 k.p.c. rozliczając je stosunkowo.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie wywiódł powód zaskarżając wyrok, w części oddalającej powództwo co do kwoty w wysokości 25.823,74 zł wraz z ustawowymi odsetkami od tej kwoty od dnia wniesienia pozwu (10 czerwca 2014 r.) do dnia zapłaty.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucono:

1. naruszenie przepisów prawa procesowego mających wpływ na treść wydanego orzeczenia, tj.

a) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i dokonanie oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego w sposób sprzeczny z zasadami logiki oraz doświadczenia życiowego skutkujących uznaniem, że powód nie udowodnił dnia doręczenia faktur VAT nr (...) pozwanemu, gdyż w ocenie sądu powód mógł na powyższy adres doręczać także inną korespondencję, co sprzeczne jest z postanowieniami umowy oraz aneksu do umowy, zgodnie z którymi na adres w S. powód doręczał pozwanemu jedynie faktury VAT, a wszelkie inne oświadczenia na adres wynikający z komparycji umowy oraz z ówczesnego odpisu z rejestru przedsiębiorców właściwego dla pozwanego. W konsekwencji powód we wskazanych w dokumentach kurierskich datach doręczył określone faktury VAT pozwanemu i od okresu obliczonego od dat w dokumentacji wskazanych należy liczyć termin opóźnienia pozwanego w zapłacie.

2. naruszenie przepisów prawa materialnego tj.

a) art. 65 § 1 i 2 k.c. poprzez niewłaściwe jego zastosowanie i uznanie, że na podstawie aneksu do umowy powód uprawniony był do składania pozwanemu jakiegokolwiek innego oświadczenia, aniżeli przesłanie faktury VAT na adres (...) adres pozwanego, podczas gdy wprost z treści Aneksu do umowy wynika, iż jest to jedynie umowny adres do doręczania faktur VAT, a wszelkie inne oświadczenia powód powinien kierować na adres znajdujący się w komparycji Umowy, komparycji Aneksu do umowy oraz wprost wynikający z rejestru przedsiębiorców właściwego dla pozwanego w okresie realizacji Umowy.

Powołując się na te zarzuty powód wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części poprzez uwzględnienie powództwa, także co do kwoty w wysokości 25.823,74 zł wraz z ustawowymi odsetkami od tej kwoty od dnia wniesienia pozwu (10 czerwca 2014 r.) do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu za instancję odwoławczą, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu (kosztów zastępstwa procesowego) według norm przepisanych, powstałych w postępowaniu apelacyjnym.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja okazała się w pełni uzasadniona.

Apelacja powoda kwestionuje orzeczenie Sądu Okręgowego w zakresie rozstrzygnięcia o należnych skapitalizowanych odsetkach od zapłaconych po terminie kwot z trzech faktur VAT. Domagając się uwzględnienia żądania w pozostałej części apelujący nie zgadza się ze stanowiskiem Sądu Okręgowego odnośnie tego, że powód nie udowodnił doręczenia pozwanemu tych faktur. Trzeba też dodać, że powód domaga się zasądzenia kwoty 25.823,74 zł, która jest częścią sumy skapitalizowanych odsetek z wymienionych faktur VAT, jaką powód dochodził przed Sądem Okręgowym.

Suma należności odsetkowych z ww. trzech faktur to 35.935,67 zł. Jednak nie oznacza to, że powód z pozostałej kwoty zrezygnował. Przeciwnie, powód nie musi się domagać pozostałej części, ponieważ wyrok Sądu Okręgowego uwzględnia powództwo (pkt I.) w wyższej kwocie niż suma odsetek ustawowych należnych w związku z opóźnieniem w płatności 5 faktur VAT, które Sąd Okręgowy uznał za doręczone pozwanemu w sposób i terminie podanym przez powoda. Pozwany jednak nie zaskarżył tego orzeczenia i jest ono prawomocne.

Sąd Apelacyjny nie podziela oceny materiału dowodowego dokonanej przez Sąd Okręgowy odnośnie dat doręczenia pozwanemu faktur VAT nr (...) i odnośnie wymagalności kwot, których dotyczą te faktury. W tym też zakresie należy uzupełnić ustalenia faktyczne Sądu Okręgowego, o czym poniżej.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, ocena dowodów przedstawionych przez powoda na okoliczność dat doręczenia pozwanemu wymienionych faktur VAT i co za tym idzie wymagalności kwot w nich wskazanych, została przez Sąd Okręgowy przeprowadzona z naruszeniem art. 233 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy przyjął w istocie, że jedynym skutecznym dowodem na potwierdzenie, że powód dostarczył pozwanemu faktury VAT były potwierdzenia pieczęci pozwanego na tych fakturach. Faktury, które tych wymogów nie spełniały nie zostały przez Sąd Okręgowy uznane za doręczone w terminach, które powód wskazał, choć wykazywał te okoliczności innymi dowodami. W ocenie Sądu Apelacyjnego, w świetle materiału dowodowego w sprawie nie sposób uznać, że powód nie wykazał dat doręczenia pozwanemu tych pozostałych faktur. Przeciwnie materiał dowodowy jest wystarczający do potwierdzenia stanowiska powoda zarówno jeśli idzie o daty doręczenia faktur VAT pozwanemu, jak i terminy naliczania należnych odsetek. Trzeba stwierdzić, że to pozwany nie wykazał otrzymania faktur w innym terminie, a mianowicie w takim, od którego nie upłynął okres 21 dni na zapłatę należności za faktury, będące przecież uregulowane w odpowiednich datach.

Otóż, jak wynika wprost z aneksu nr (...) do umowy podwykonawczej nr (...) z dnia 12 maja 2011 r., podpisanego przez strony w dniu 17 listopada 2011 r. zmianie uległ § 8 pkt 5 umowy. Strony nadały mu brzmienie, z którego wynikało, że każda faktura wystawiona przez podwykonawcę (powoda) z tytułu umowy zostanie zapłacona, po uprzednim potwierdzeniu jej przez przedstawiciela wykonawcy i kierownika budowy lub inną upoważnioną osobę ze strony zlecającego (pozwany) – w terminie 21 dni od daty dostarczenia na adres zlecającego: ul. (...), (...) S., oryginału poprawnie wystawionej faktury wraz z dokumentami rozliczeniowymi sporządzonymi w trzech egzemplarzach (aneks k. 173).

Jasna treść umowy w powyższym zakresie oznacza, że twierdzenie powoda odnośnie dostarczenia faktur VAT było co do zasady wiarygodne, ponieważ pozwany w sprzeczności od nakazu zapłaty twierdził, że faktury powinny być doręczane na adres: ul. (...) w W. zapominając o tym, że akurat odnośnie adresu doręczania faktur, to strony zmieniły umowę zgodnie z ww. aneksem nr (...). Natomiast żadnego zarzutu odnośnie błędnego doręczenia trzech spornych faktur pozwany nie podniósł, wywodząc jedynie, że powód nie udowodnił doręczenia pozwanemu tych faktur.

Nadto jak wynika z brzmienia analizowanego § 8 pkt 5 umowy, to na (...) adres pozwanego, powód doręczał tylko faktury związane z realizacją umowy, zaś wszelkie inne pisma czy oświadczenia były kierowane na adres rejestrowy pozwanego w W.. Wszystkie pisma powoda do pozwanego znajdujące się w aktach sprawy są adresowane na tenże właśnie adres rejestrowy pozwanego w W.. To z kolei stwarza domniemanie, że jedynymi dokumentami, które powód mógł wysyłać do pozwanego w owym czasie były właśnie faktury VAT. Nic nie wskazuje na to, że powód w dniach, które podaje: 5 czerwca 2012 r., 5 października 2012 r. oraz 30 października 2012 r. wysyłał do pozwanego coś innego (pisma, oświadczenia itd.). Nadto daty nadania są tożsame z datami samych faktur, co tym bardziej wzmacnia domniemanie, że przesyłki owe faktury zawierały. Powód nie opiera swojego stanowiska na pustych twierdzeniach, ale przedkłada dowody związane z realizacją przesyłek tj. potwierdzenia nadania przesyłek, informacje o monitorowaniu przesyłek.

Zanegowanie przez Sąd Okręgowy dowodów przedstawionych przez powoda jest tym bardziej niezrozumiałe, że pozwany w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji nawet nie zakwestionował tych okoliczności, ani też nie podważył ze swojej strony dowodów, które powód przedstawił na okoliczność doręczenia pozwanemu faktur. Innymi słowy pozwany pozostał procesowo bierny w tym zakresie, a z treści art. 6 k.c. nie wynika, że tylko powód w procesie jest obowiązany dowodzić. Przeciwnie, ciężar dowodu obowiązuje dla obu stron procesu jednakowo,

różnica dotyczy tylko okoliczności, które strony muszą udowodnić. Tak też pozwany w okolicznościach faktycznych tej sprawy powinien udowodnić, że powód doręczał mu na adres w S. także inne dokumenty, prowadził z pozwanym za pośrednictwem tego właśnie adresu korespondencję związaną z innymi, wspólnymi sprawami, w szczególności powołać choćby jeden dowód na taką okoliczność. Tymczasem pozwany stwierdził tylko, że spółka otrzymuje tysiące faktur i innej korespondencji, więc weryfikacja po latach otrzymania trzech konkretnych faktur z 2012 roku mogła okazać się niemożliwa. Taki sposób obrony swoich racji w procesie nie zasługuje na aprobatę, już tylko w kontekście przedstawionych wyżej racji onus probandi.

Wbrew stanowisku pozwanego, powód nie był obowiązany do formułowania wniosków dowodowych pod adresem pozwanego odnośnie przedstawienia dowodów na okoliczność, czy pozwany otrzymał wymienioną korespondencję, ponieważ powód przedstawił dowody na potwierdzenie swojego stanowiska. Pozwany zaś dla wykazania przeciwnych racji winien przedstawić dowody na okoliczności, z których wywodził korzystne dla siebie skutki prawne tj. otrzymania wymienionych faktur w otwartym terminie 21 dni wstecz od dat zapłaty za poszczególne faktury. Bez wątpienia pozwany takich czynności procesowych nie realizował. W istocie zatem, wyrok w zaskarżonej części został wydany z naruszeniem art. 233 § 1 k.p.c., jak też art. 6 k.c. odnośnie ciężaru dowodu w sprawie oraz art. 65 § 1 i 2 k.c. odnośnie wykładni treści § 8 pkt 5 umowy.

W ocenie Sądu Apelacyjnego powód udowodnił zgodnie ze swoim obowiązkiem procesowym, kiedy doręczył faktury pozwanemu na adres w S.. Konkretnie:

1. faktura VAT nr (...) z dnia 5 czerwca 2012 r. wraz z innymi dokumentami została przesłana pozwanemu w dniu 5 czerwca 2012 r., przesyłką o nr (...), na adres: ul. (...), (...) S. i odebrana przez pracownika o nazwisku F. w dniu 6 czerwca 2012 r., co oznacza, że termin do zapłaty należności w niej określonej upłynął w dniu 27 czerwca 2012 r., zaś pozwany zapłacił należność w dniu 17 sierpnia 2012 r. tj. 51 dni opóźnienia (dowody: faktura z dokumentami k. 150-152, dowód nadania przesyłki k. 153, (...) o monitorowaniu przesyłki k. 154, bezsporna okoliczność o dacie zapłaty – dowód k. 67),
2. faktura VAT nr (...) z dnia 4 października 2012 r. wraz z innymi dokumentami została przesłana pozwanemu w dniu 5 października 2012 r., przesyłką o nr (...), na adres: ul. (...), (...)S. i odebrana przez pracownika o nazwisku S. w dniu 5 października 2012 r., co oznacza, że termin do zapłaty należności w niej określonej upłynął w dniu 26 października 2012 r., zaś pozwany zapłacił należność w dniu 7 stycznia 2013 r. tj. 73 dni opóźnienia (dowody: faktura z dokumentami k. 164-165, dowód nadania przesyłki k. 166, (...) o monitorowaniu przesyłki k. 165, bezsporna okoliczność o dacie zapłaty – dowód k. 83),
3. faktura VAT nr (...) z dnia 30 października 2012 r. wraz z innymi dokumentami została przesłana pozwanemu w dniu 30 października 2012 r., przesyłką o nr (...) na adres: ul. (...), (...) S. i odebrana przez pracownika o nazwisku R. w dniu 31 października 2012 r., co oznacza, że termin do zapłaty należności w niej określonej upłynął w dniu 21 listopada 2012 r., zaś pozwany zapłacił należność w dniu 9 stycznia 2013 r. tj. 50 dni opóźnienia (dowody: faktura z dokumentami k. 168-170, dowód nadania przesyłki k. 171, (...) o monitorowaniu przesyłki k. 172, bezsporna okoliczność o dacie zapłaty – dowód k. 85).

Termin wymagalności należności z tych faktur jest w ich treści tj. 21 dni od doręczenia faktury i innych dokumentów na adres jak w § 8 pkt 5 umowy (zmienionej aneksem). To oznacza, że powodowi należą się odsetki za czas opóźnienia w płatności każdej z tych faktur zgodnie z żądaniem, które co do wysokości nie było kwestionowane przez pozwanego. Sąd Apelacyjny dokonał weryfikacji wartości skapitalizowanych odsetek i są one prawidłowe odnośnie należnej wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie oraz zgodne z art. 481 § 1 k.c. o treści obowiązującej w okresie ich powstania.

Z przytoczonych powodów Sąd Apelacyjny uwzględniając apelację powoda zmienił zaskarżony wyrok w pkt trzecim i zasądził od pozwanego na rzecz powoda pozostałą kwotę należnych skapitalizowanych odsetek w wysokości 25.823,74 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 10 czerwca 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r., mając też z urzędu na względzie

obowiązującą od 1 stycznia 2016 r. nową treść art. 481 k.c. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty.

Zmiana orzeczenia merytorycznego uprawniała Sąd Apelacyjny do zmiany również orzeczenia o kosztach zawarte w punkcie czwartym zaskarżonego wyroku, albowiem zmieniły się proporcje w jakich każda ze stron utrzymała się z własnym stanowiskiem procesowym (Sąd Okręgowy stosował art. 100 k.p.c.). Powód wygrał w całości, a zatem zgodnie z wynikiem sporu, stosownie do treści art. 98 § 1 k.p.c. należało zasądzić na jego rzecz od pozwanego całość kosztów, które poniósł tj. opłata od pozwu w kwocie 2.231 zł, opłata od dokumentu pełnomocnictwa w kwocie 17 zł i wynagrodzenie pełnomocnika powoda w kwocie 3.600 zł, w sumie 5.848 zł.

Mając powyższe na względzie Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. orzekł jak w pkt I wyroku.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono, jak w pkt II wyroku zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. oraz na podstawie § 6 pkt 5 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, zasadzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.092 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.